

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-09044

19. april 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 17. april 2013 stillet følgende spørgsmål til lovforslag nr. L 174, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 2

Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser det har, at man vil inddrage naturplanerne i arbejdet med jordforurening – med hvilken vægt vil det blive inddraget og hvordan? Ændrer inddragelse af naturplanerne på prioriteringen af oprensningen i forhold til i dag?

Svar

Som udgangspunkt vil indsatsen over for jordforurening, der kan have skadelig virkning på internationale naturbeskyttelsesområder, være dækket ind af den indsats, der ifølge lovforslaget skal ske over for udsivning til overfladevand. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.

Der er et klart sammenfald mellem de hensyn, vandrammedirektivet og habitatdirektivet skal varetage, når det handler om at sikre den grundlæggende vandkvalitet i vores vigtigste naturområder. Det gælder også, når det handler om at begrænse den udledning af forurenende stoffer til vores vandområder, som jordforureninger kan give anledning til.

Det er allerede i de gældende Natura 2000-planer forudsat, at den grundlæggende indsats, der er nødvendig for at sikre rent vand i vores naturområder, besluttet via vandplanerne. Det kræver en grundlæggende kortlægning af forureningen, som der også lægges op til med lovforslaget, og som fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 1. Denne koordination af indsatsen er uproblematisk i forhold til habitatdirektivet.

Skulle der blive kendskab til sager, som ikke kan afvente vandplanerne, vil de også kunne håndteres inden for rammerne af lovforslaget. Det er forudsat i lovforslaget, at regionerne iværksætter en indsats, hvis der opdages en jordforurening, som vil forringe et Natura 2000-område, også inden der i forbindelse med vandplanerne er truffet beslutning herom.

Indsatsen kan eventuelt være midlertidig, så spredning af forureningen hindres, indtil der i forbindelse med den samlede prioritering i vandplanerne er taget stilling til en permanent løsning.

Ida Auken

/

Michel Schilling